

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

January 2014

Prometheas wishes all its members and their families Happy New Year (2014)!

Prometheas Events

- **Friday, January 17, 2014 at 8:00 pm: *Celebrating 150 years since the birth of Constantine P. Cavafy*** at the St. George Greek Orthodox Church. *An Evening of Poetry and Music* (for more info, see flyer)
- **Saturday January 25, 2014 at 8:00pm: Greek Letters Day Celebration**
Speaker: Dr. Tom Papademetriou, Stockton College, NJ.
“Από την Καισαρεία/From Caesarea”: Greek Orthodox Religious Culture in Late Ottoman Cappadocia. A lecture with slides describing the community churches in the region of Caesarea (Cappadocia) built by the Greek Orthodox population and abandoned as a result of forced population exchange.
- **Saturday, February 1, 2014 at 8pm: Book presentation: “Parthenon Enigma”**
By Dr. Joan Breton Connelly, A new understanding of the world’s most iconic building and the people who made it.

Report on Fundraising in 2013 and Raffle Drawing Results

Dear members and Friends of Prometheas,

Prometheas is extremely happy with the results of its major fundraising effort to support *The Smile of the Child (Hamogelo)*.

This effort consisted of the following four events/activities/projects:

- An initial fundraising, launched in November 2012, which raised \$3.5k net,
- A direct appeal letter sent to our members in February, which raised \$19.2k,

- Two fund raising dinners on April 21 and on September 22 at the Nostos restaurant. Thanks to the generosity of the owners, Mr. and Mrs. Pagonis, who donated the space and the food, we were able to raise \$10.5k. Special thanks are offered to Achilleas Papaefthemiou for providing the entertainment gratis.
- A raffle, which started in September and ended on November 30th. 1,035 tickets were sold, generating a profit of \$5k.

The response of our members and the community at large to this initiative was extraordinary. As a result, we were able to raise a total of \$38,200!!! Of these funds, \$23,000 has been transferred and the remaining is currently in the process of being transferred to Hamogelo in Greece. We hope that with this contribution we will help put a smile on the face of a child in Greece.

Raffle results

Prometheas thanks the *Louis Cruises and Amphitriton Holidays* for donating the *Aegean Cruise*, *Chris Kourkoulakos Jewelers* for the donation of the 14Kr yellow gold bracelet, *Prof. Maria Karametou and Mrs. Vicky Wilken* for donating the paintings, *Mrs. Effie Elkorek* for the \$100 Bloomingdale's gift certificate and *Trapezaria and Yamas restaurants* for donating \$100 gift certificates.

Also, thanks to *Chroma Graphics Inc.* for donating the printing of the raffle tickets.

The result of the raffle drawing is shown below:

Prize No.	Prize description and Donor	Winning number	Name of Winner
1st	Aegean Cruise for two, by Louis Cruises and Amphitriton Holidays	382	Mr. J. Pedas
2nd	14Kr. Yellow Gold Ladies Bracelet, by Chris Kourkoulakos Jewelers	146	Mr. A. Pashiardis
3rd	Painting by Prof. Maria Karametou	706	Mr. S Constantinides,
4th	Painting by Mrs. Vickie Wilken	544	Mr. Nistazos
5th	Mini iPad, donated by Prometheas	111	Mr. Giatatzis
6th	\$100 gift certificate, by Bloomingdale's Personal shopping office	263	Mr. D. Frangos
7th	\$100 gift certificate, by Trapezaria Restaurant	517	Mr. C. Vassiliadis
8th	\$100 gift certificate, by Yamas Restaurant	296	Mrs. G. Koulizakis

The KYKLOS of the Greek Language –2013 Activities

A small group of Prometheas members, made up of Costas Doultinos, Lefteris Karmiris and Achilles Adamantiades got together at the end of 2012 to consider an initiative to cultivate, exercise, and strengthen the use of the Greek language in the greater Washington area, including, but not limited to, the members of Prometheas. The idea was found to be interesting and desirable and likely to attract the interest of a good number of persons who share the same objective. It was then decided to launch the initiative in the year 2013. The first meeting was held in January 2013 and continued with one meeting every third Thursday of each month.

More specifically, the Kyklos' purpose has been to present an opportunity to members to use (exclusively) the Greek language with emphasis on accuracy, precision, clarity, and linguistic elegance. After all, the Greek language has been around for almost three thousand years and was the expressive instrument for many outstanding masterpieces of literature and thought. The gatherings began with a 10-15 minute introduction by one of the Kyklos members (the Presenter) on a subject selected among proposed ideas from all members and the discussion was moderated by a Coordinator – these persons were selected from the Kyklos membership. In addition to the discussion of one main subject, time was also devoted, when time permitted, to the discussion of the correct or erroneous use of the language and other linguistic aspects. The subjects discussed included: problems and solutions of culturally mixed families in the Greek diaspora, the Greek economy and tourism, Greek poets, hydrocarbons in Eastern Mediterranean, voluntarism, the social state, and Christmas customs and carols.

We are pleased to report that ten such gatherings took place in 2013 at the Hellenic Center, one each month of 2013 (no meetings in July and August). By the opinion of almost all members, these were successful and well received, even though there is always room for improvement. Presently, the list of Kyklos members has about 86 names although the number of attendees in the 10 meetings was in the range of 25-35. Activities of the Kyklos will continue in 2014 with the same principles and at the same venue, the Hellenic Center, as in 2013. Members of Prometheas are welcome, and indeed urged, to become members of Kyklos, offer ideas and participate actively in its meetings. The three members mentioned above, Costas, Lefteris, and Achilleas will continue to coordinate the Kyklos activities.

Other Events and Announcements

- "*Dyskolos*" by Menander at the Ambassador Theater
(<http://www.aticc.org/home/category/20132014/dyskolos>)

Websites of the month

- *O Stephen Fry μιλά για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα:*
(<http://www.videoman.gr/50980>)

- *Award-winning writer and critic Daniel Mendelsohn discusses the work and style of poet Constantine P. Cavafy:* <http://www.youtube.com/watch?v=smFcnRkZlc>
- *Ο Ελληνισμός της Αιγύπτου στην εκδήλωση της Αιγυπτιώτισσας επιχειρηματία Αικατερίνης Σοφιανού για τον Καβάφη (Αθήνα, 26 Νοεμβρίου):*
<http://pyramisnews.gr/%CE%BF-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CE%B9%CE%B3%CF%8D%CF%80%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BA%CE%B4%CE%AE%CE%BB%CF%89/>
- *Commandaria: The oldest wine in the world?*
<http://edition.cnn.com/2013/12/13/business/commandaria-the-oldest-wine-world/index.html>
- *Dressing the jewel of the Greek army:* <http://blogs.reuters.com/photographers-blog/2013/12/10/dressing-the-jewel-of-the-greek-army/>
- *What Greek Wisdom Can Teach The Rest Of The World About Living Well:*
http://www.huffingtonpost.com/2013/12/03/what-greece-can-teach-the_n_4316899.html?view=print&comm_ref=false
- *Ελληνική Γλώσσα, Terra Incognita:*
<http://www.youtube.com/watch?v=8RZ17G5G8xo&feature=youtu.be>
- *Κορυφαία διαφήμιση της Aegean: Το ζεϊμπέκικο (2013):*
<http://www.youtube.com/watch?v=ZqS1VhrVIqk&feature=youtu.be>
- *Greece Virtual - Be there before you travel:* <http://www.greecevirtual.gr/en/>
- *Günter Grass:* <http://www.youtube.com/embed/0K2-EVtVr-Y>

Books

- *"Γράμμε, μίλα ορθά Ελληνικά"*, Γεράσιμος Μαρκαντωνάτος
- *"Γιώργος Ζαμπέτας, Βαθιά στη θάλασσα θα πέσω"* Κ.Γ.Ζαμπέτα
- *"Mykonos after midnight"* by Jeffrey Siger
- *"Crete: The roots of the Mediterranean Diet"* by Nikki Rose

- *"Byron's Greek lesson"* by Emily A. Bernhard Jackson (<http://www.the-tls.co.uk/tls/public/article1321763.ece>)
- *"Herodotus/The Histories"*, translated by Tom Holland (<http://www.the-tls.co.uk/tls/public/article1339660.ece>)
- *"Excavated/ Athens to Alexandria"* by Ginger Zaimis
- «*Το Φάντασμα της Προύσας*» της Μαρίας Βεϊνόγλου, υπόδειγμα ιστορικής λογοτεχνίας και αγάπης για τον τόπο της
(http://news.kathimerini.gr/4dcgi/w_articles_columns_2_11/12/2013_542685)
- *"The Riddle of the Labyrinth: The Quest to Crack an Ancient Code"* by Margalit Fox
(<http://www.nybooks.com/articles/archives/2013/dec/05/what-was-greek-to-them/?pagination=false&printpage=true>)

News Articles

ΠΕΝΘΗ

Μέσα σε λιγότερο από τρεις εβδομάδες, ο ελληνικός πολιτιστικός σύλλογος ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ της Ουάσιγκτον και η Ελληνική Παροικία γενικότερα, έχασαν δύο επίλεκτα μέλη τους. Τον ποιητή **Χριστόφορο Αγριτέλλη** και τον ακάματο αγωνιστή και προασπιστή των ελληνικών ιδεωδών, Ροδίτη δάσκαλο Αλέξανδρο Αλεξάνδρου, που πέθανε λιγότερο από τρεις εβδομάδες μετά, στις 15 Δεκεμβρίου. Ο Χριστόφορος Αγριτέλλης πέθανε στις 24 Νοεμβρίου.

Καταγόμενος από την Λέσβο, μετανάστευσε στην Αμερική και τα τελευταία 55 χρόνια ζούσε στην περιοχή της Ουάσιγκτον, όπου εργαζόταν ως πυρινικός επιστήμων.

Πιο πολύ όμως από την επιστήμη τον απασχολούσε η παραδοσιακή, κυρίως, ελληνοπρεπής ποίησή του, γράφοντας τέλεια καλοδουλεμένα σοννέτα αλλά χρησιμοποιώντας και άλλα είδη στιχουργίας. Έχει κυκλοφορήσει διάφορες ποιητικές συλλογές, ενώ ένα μέρος της ποίησής του παραμένει ανέκδοτο.

Ήταν παντρεμένος με την διοικητική υπάλληλο του υπουργείου Εξωτερικών και υπηρετούσα για μια σειρά ετών στην Ελληνική Πρεσβεία της Ουάσιγκτον, Μαργαρίτα Αγριτέλλη. Έχουν δύο γιους, τον οφθαλμίατρο της ομογένειας Γιώργο και τον προγραμματιστή λογισμικού Ηλία Αγριτέλλη.

Ένα δείγμα της ποιητικής δημιουργίας του Χριστόφορου Αγριτέλλη.

ΝΑΥΣΙΚΑ

Ως μ' έφερε το κύμα τ' αφρισμένο
στο αμμουδιστό της νήσου σου ακρογιάλι,
ξεχύθηκε το γέλιο σου κι αγάλι
αγάπης λόγια στην καρδιά μου κραίνω.
Κι είπα με μιάς πως τώρα κι αν σε ξένο
νησί νεκρό το κύμα θα με βγάλει,
το φως σου Ναυσικά σαν την αγκάλη
των εδικών μου θά 'ναι που προσμένω.
Και γέλασαν τα ρόδα και τα ρείκια

στης αμμουδιάς την άπλα τη μεγάλη
και του γιαλού τα ολόδροσα χαλίκια,
όταν γλυκά στα δυο σου χέρια επάνω
φιλώντας μου σα μάνα το κεφάλι,
ανάστησές με που ήταν να πεθάνω.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα που σκεπάζει τους δύο αυτούς αγαπημένους φίλους μεταξύ τους, αλλά και δικούς μου, που θα λείψουν σε πολύν κόσμο εδώ, στην Ουάσιγκτον.

Ρήγας Καππάτος

ΟΤΑΝ ΦΕΥΓΟΥΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Μια ομιλία κι ένα ποίημα στο νεκρόδειπνο του Αλέξανδρου Αλεξάνδρου

Του Ρήγα Καππάτου

Όταν μετοικήσαμε με την σύζυγό μου Γκλόρια στην Μπεθέσντα, είχα μονάχα ένα γνωστό εδώ: τον ποιητή Χριστόφορο Αγριτέλλη. Αυτός μου γνώρισε τον Αλέξανδρο και μοιραζόμουνα τη φιλία του με εκείνον.

Η φιλία για μένα αντιπροσώπευσε πάντα ένα από τα ανώτερα συναισθήματα στις ανθρώπινες σχέσεις, και πάντα προσέβλεπα και σε μίαν ανταπόκριση από, κάτι που δεν συμβαίνει πάντα. Αυτό γιατί στην μετακατοχική Αθήνα, πολύ νέος, έζησα εκείνα τα δύσκολα χρόνια με μια παρέα φίλων: μοιραζόμαστε ό,τι είχαμε και ό,τι σκεπτόμαστε. Μια παρόμοια ανιδιοτελή σχέση είχα και με τον Αλέξανδρο. Ήταν άνθρωπος σπάνιας ακεραιότητας και είχε κερδίσει την εκτίμησή μου χωρίς επιφυλάξεις. Τέτοια ήταν η εντιμότητα της φιλίας και του χαρακτήρα του.

Έτσι, όταν έφτασα στην Μπεθέσντα να ξημερώνει Σάββατο 15 Δεκεμβρίου αργά το βράδυ, από την Νέα Υόρκη, επιστρέφοντας από την Ελλάδα, ήταν ήδη αργά να του τηλεφωνήσω, όπως έκανα πάντα, για να τον χαιρετήσω κι αν δεν το έκανα εγώ μου τηλεφωνούσε εκείνος, γιατί η επικοινωνία μας συνεχιζόταν κι όταν βρισκόμουν στην Αθήνα και γνώριζε πότε επέστρεφα. Για παράδειγμα, από εκείνον έμαθα για το θάνατο του Χριστόφορου Αγριτέλλη στις 24 Νοεμβρίου.

Επειδή ξημέρωνε Κυριακή, ημέρα που ο Αλέξανδρος αφιέρωνε με την Μηλιά στην εκκλησία και στην οικογένεια, σκέφτηκα ότι θα έκανα μεν μία εξαίρεση να του τηλεφωνήσω, αλλά θα το ανέβαλα ίσαμε αργά το απόγευμα. Έκανα διάφορες δουλειές ευθετώντας τα πράγματά μου, την αλληλογραφία κι έχοντας κιόλας προχωρήσει η ώρα και ξημερώσει εντελώς, άνοιξα το κομπιούτερ. Έμεινα άφωνος μπροστά στην είδηση. Τόσο που για κάποια δευτερόλεπτα πίστεψα (ή έτσι ήθελα να πιστέψω), πως μπορεί να ήταν φάρσα. Όχι! Ο τρόπος που ήταν γραμμένη η είδηση μαρτυρούσε την

σοβαρότητά της. Έμεινα εμβρόντητος. Το ίδιο και η Γκλόρια, η σύζυγός μου, που μοιραζόταν μαζί μου τη φιλία του Αλέξανδρου και της Μηλιάς.

Την ίδια μέρα, Κυριακή και την επομένη, εγραψα ένα ελεγείο για τον Αλέξανδρο και θα το μοιραστώ μαζί σας. Είναι, κυρίως, βασισμένο στις σχέσεις μου μαζί του, στα προτερήματά του που ανέφερα αλλά και στο μέρος της νεκρώσιμης ακολουθίας σχετικά με την θύμηση, την μνήμη για τον νεκρό.

Έλληνες της παροικίας από πολλά χρόνια, μου είπαν ότι πρώτη φορά έγινε σε λαϊκό κηδεία τόσο μεγαλοπρεπής. Τόση ήταν η εκτίμηση του κόσμου προς τον Αλέξανδρο Αλεξάνδρου. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

ΕΛΕΓΕΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Στην Μηλιά Αλεξάνδρου

Φίλε, Αλέξανδρε,

Ο χειμώνας συνεχίζεται όπως χτες, όπως τον άφησες:

με λίγο χιόνι στα παρτέρια και τους σκίουρους

στα βιαστικά τους πήγαιν' έλα.

Μόλις χτες έφτασε και το μαντάτο του θανάτου σου,

αγαπημένε φίλε. Κι ήτανε τόσο αναπάντεχο, τόσο άωρο,

που η είδησή του έπεσε ίδιο αστροπελέκι.

Εσύ μέσα στον οίκο του Θεού, εγώ στον έξω αγέρα,

αλλά η απόσταση δεν έγινε εμπόδιο στη φιλία μας,

που ήξερες να τιμάς όσο κανένας,

τόσο ήταν το βάθος της κατανόησης

που έδειχνες προς τους άλλους,

τόση ήταν η ειλικρίνεια της αγάπης σου.

Έτσι θα μείνεις για να σε θυμάμαι,

έτσι θα μείνεις για να σε θυμούνται όσοι σε γνώρισαν:

γενναιόδωρο στη φιλία, πλουσιοπάροχο στην αγάπη.

Ήσουν τόσο βέβαιος για το μεταφυσικό σου μέλλον που σε

θαύμαζα γι' αυτό·

κι εύχομαι να έχεις δίκιο εσύ, όχι εγώ,

να πας και να υπάρχουν κάπου όπως το θέλησες.

Και καθώς λέγανε παλιά και λένε ακόμα,

ρίχνε ένα βλέμμα κατά δω μην πάει και λησμονήσεις,

κατά το σπίτι, τη Μηλιά, τους φίλους, τα εγγονάκια.

Είθε ακόμα να είναι μαζί σου στοργικός ο Θεός που τόσο πίστευες,

και να βρεθείς με το Χριστόφορο να σου διαβάσει τα σοννέτα του.

Έχε γεια, Αλέξανδρε.

Εμείς, εδώ, οι φίλοι σου, οι δικοί σου

θα σε θυμόμαστε όταν έρχεται χειμώνας

και όταν φτάνει η άνοιξη

και τραγουδάνε τα πουλιά στα δέντρα του σπιτιού σου.

Κι εγώ θα σε θυμάμαι με πιο πολλή θλίψη

όταν είναι μαζί και οι άλλοι φίλοι της παρέας.

Έχε γεια, Αλέξανδρε, αγαπημένε φίλε.

Κι αν τα πράγματα είναι εκεί καταπώς πίστευες,

είθε όταν γίνω σκιά κι εγώ ν' ανταμωθούμε πάλι,

γιατί θα ψάξω να σε βρω μέσα στους άλλους ίσκιους.

Του Ρήγα Καππάτου
Μπεθέσντα, 15–16 Δεκεμβρίου 2013

Christmas boat tradition makes a comeback in Greece

12-21-2013 10:20 BJT

By CCTV correspondent Filio Kontrafouris

Christmas trees, more than anything else, signify the festive holiday season across the globe. But in Greece, a small, Mediterranean country with strong bonds with the sea, a very old Christmas tradition is being revived. CCTV correspondent Filio Kontrafouris explores the revival of the Greek tradition of decorating boats instead of Christmas trees.

Thousands of blue and white lights mixed with nostalgic feelings of a centuries-old tradition. The Greek Christmas boat. It takes center stage –for the first time- in the main square of Athens...as municipalities replace the Christmas tree in several squares across Greece with a unique custom of this seafaring nation.

And it goes beyond the country's squares. Many Greeks now prefer to decorate a boat instead of a tree for Christmas. At this hostel, its Greek owners decided to hold on to tradition and also teach foreign travellers about Greece's cultural heritage.

"Usually in the past there was the seamen travelling in big ferries all around the world and they would come back to their families for Christmas so the kids would decorate these boats to welcome their dads or their people back to the islands and here we're welcoming all the travellers coming maybe on a boat or not, but welcoming them in the house." said Sofia Lizzio, Hostel General Manager.

Boats this year are even chosen to display holiday wishes. And carry a message of hope...that despite the devastating economic crisis, Greece "sails forever." Though the boat tradition is rooted in the islands and among families of seamen, it didn't take long before decorated boats spread in the rest of the country.

"The Christmas boat tradition has become popular in Greek mainland in the last decades. And that's because most Greeks now learn that the Christmas tree, as we know it, is not exactly part of their tradition." said Filio Kontrafouris, Athens.

In ancient Greece, people used to decorate greenery and tree branches around the New Year. The modern Christmas tree was imported over 150 years ago as a German custom by the first king of the modern Greek state, Otto of Bavaria.

But for centuries before that, in the Greek islands, children went door to door with small paper or wooden boats -like this one- in their hands. Neighbors would put treats inside as the children sang the Greek Christmas Carol. Today, decorative boats are widely available for sale in Christmas stores. They are in fashion and they can cost from a few to hundreds of euros, especially if they're handmade by Greek craftsmen.

"I would say, psychologically, it could be that citizens feel that something is happening. That even on this issue, we have adopted something foreign. And that's because a lot has been written about this and citizens feel this has been brought here by the Bavarians, who we don't really want much lately. So why should we get a tree when we are a seafaring nation and the boat represents us better?" said Aikaterini Polimerou-Kamilaki, Head, Hellenic Folklore Research Center.

Christmas boat tradition makes a comeback in Greece

Scholars explain that there are a lot of misconceptions about the Christmas boat tradition. Still, they say its modern embrace could mean a lot for Greece's survival as a nation.

"Tradition has influenced writers, painters, musicians. We need to hold on to that thread again. We cannot sail in a sea of globalization and endlessness. We are so few that we will get lost. If we don't hold on to something stable, which is our roots, we will get blown by the wind. For sure, we will get lost." said Aikaterini Polimerou-Kamilaki, Head, Hellenic Folklore Research Center.

And maybe, most Greeks can hope that one of those boats will be able to carry their nation to more calm waters and the safe harbor the country seeks.

Christmas boat tradition makes a comeback in Greece

Συγχαρητήρια στο Γιάννη Μιχόπουλο! (βλέπε στο επόμενο άρθρο)

Απονομή βραβείων της Ακαδημίας Αθηνών

Το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας ήταν όμως και φέτος πιστό και σταθερό στα κριτήριά του βραβεύοντας σε όλες τις Τάξεις, νέους επιστήμονες και δημιουργούς, αλλά και ανθρώπους που έχουν ήδη διανύσει μια μεγάλη διαδρομή στον τομέα τους.

Της Ολγας Σελλα

Η χθεσινή πανηγυρική συνεδρία και η απονομή των ετήσιων βραβείων της Ακαδημίας Αθηνών δεν ήταν, όπως όλα τα τελευταία χρόνια, η τελευταία εκδήλωση της χρονιάς. Το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας ήταν όμως και φέτος πιστό και σταθερό στα κριτήριά του βραβεύοντας σε όλες τις Τάξεις, νέους επιστήμονες και δημιουργούς, αλλά και ανθρώπους που έχουν ήδη διανύσει μια μεγάλη διαδρομή στον τομέα τους. Τιμήθηκαν και φέτος άνθρωποι ή ομάδες που αφιέρωσαν τη ζωή τους στην καταγραφή και στη συλλογή όψεων της πατρίδας μας, όπως το Βιβλιολογικό Εργαστήρι «Φίλιππος Ηλιού» για «το εθνικής σημασίας επιτελεσθέν έργο της συντάξεως της ελληνικής βιβλιογραφίας του 19ου αιώνα», το ζεύγος Γιώργος και Εύη Μπεληγιάννη, για το λεύκωμά τους «Πέτρινα τοξωτά γεφύρια της Ελλάδας», ο αντιναύαρχος ε.α. Αναστάσιο Κ. Δημητρακόπουλος για το πεντάτομο έργο του «B Παγκόσμιος Πόλεμος – Οι πολεμιστές του Ναυτικού θυμούνται», το Πελοποννησιακό Λαογραφικό Ίδρυμα «B. Παπαντωνίου» ή ο Αλεξανδρινός αρχιτέκτονας Mohamed Fouad Awad, «για τις εξαιρετικές υπηρεσίες του υπέρ της διατήρησης και αναδείξεως της ιστορικής και αρχιτεκτονικής παρακαταθήκης του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας στην Αίγυπτο».

Στην Τάξη Θετικών Επιστημών, οι ερευνητές και η μάχη κατά των μορφών του καρκίνου

βραβεύτηκαν φέτος. Στην Τάξη των Γραμμάτων και Καλών Τεχνών είχαν μερίδιο και επιβράβευση όλες οι γενιές. Για το σύνολο του έργου τους τιμήθηκαν ο στιχουργός και συγγραφέας Μάνος Ελευθερίου, ο ποιητής και πανεπιστημιακός δάσκαλος Νάσος Βαγενάς, ο ποιητής και ψυχίατρος Θανάσης Χατζόπουλος. Δίπλα τους νεότεροι συγγραφείς τιμήθηκαν για συγκεκριμένα βιβλία, όπως ο Σωτήρης Δημητρίου, η Αμάντα Μιχαλοπούλου.

Ξεχωριστή θέση, όπως κάθε χρονιά έχουν στις επιλογές της Ακαδημίας Αθηνών τα βραβεία της Τάξης των Ηθικών και Πολιτικών Επιστημών. Στο πλαίσιο αυτό τιμώνται πρόσωπα ή φορείς που λειτουργούν ή λειτούργησαν, ενίοτε με κίνδυνο της ζωής τους, για το καλό των συνανθρώπων μας. Έτσι φέτος τιμήθηκαν ο 15χρονος Τηλέμαχος Τσιμηρίκας, που κάηκε στην προσπάθειά του να σώσει από την πυρκαγιά τα δύο μικρότερα αδέρφια του και οι μαθητές της Γ Τάξεως Λυκείου Δεμενίκων Πατρών, που διέθεσαν το ποσόν για την πενθήμερη εκδρομή τους στη νοσηλεία και εγχείριση ενός συμμαθητή τους.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΙΜΩΜΕΝΩΝ - ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1.Βραβείο Αικατερίνης Κέπετζη, εις μνήμην του συζύγου της ιατρού Νικολάου Κέπετζη, με χρηματικό έπαθλο 3.000 ευρώ, στον πρώτο αριστεύσαντα πτυχιούχο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ακαδημαϊκού έτους 2011-2012, κ. Θεόδωρο Σεργεντάνη.

2.Βραβείο Κωνσταντίνου Κτενά, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, από τα έσοδα του κληροδοτήματος Ευθυμίας Μερτσάρη, για εργασία με την οποία προωθείται η γεωλογική γνώση του ελληνικού χώρου, στην κυρία Νίκη Ευελπίδου για την εργασία της «Evidence of recent rapid subsidence in the S – E Cyclades (Greece): An effect of the 1956 Amorgos earthquake ?».

3.Βραβείο του καθηγητού Αριστείδου Φ. Πάλλα, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για την καλύτερη εργασία αναφερόμενη σε τομείς της Μαθηματικής Ανάλυσης, στον κ. Παναγιώτη

Κεβρεκίδη για την εργασία του «Non-linear waves in lattices: past, present, future».

4. Δύο (2) βραβεία Δημητρίου Λαμπαδαρίου, με χρηματικό έπαθλο 3.000 ευρώ το καθένα, για τους ικανότερους στο μάθημα της Γεωδαισίας, αποφοίτους Τμημάτων Πολυτεχνικών Σχολών της ημεδαπής, ακαδημαϊκού έτους 2011 – 2012 στους : α) Νικόλαο Στρομπίνη, απόφοιτο του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών Πολυτεχνικής Σχολής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης και β) Βιολέτα Καρνοφύλλη, απόφοιτο του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών Πολυτεχνικής Σχολής Πανεπιστημίου Πατρών.

5. Βραβείο Δημητρίου Λαμπαδαρίου, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για την καλύτερη ερευνητική εργασία στον κλάδο της Γεωδαισίας, στον κ. Γεώργιο Πάνου για την εργασία του «An Analysis of the linear altimetry-gravimetry boundary-value problem».

6. Βραβείο Ακαδημαϊκού Π. Σ. Θεοχάρη, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για τη βράβευση της καλύτερης επιστημονικής εργασίας στον τομέα της Μηχανικής, στην εργασία «Direct Strain Tensor Approximation for full Field Strain Measurement Methods» που υπεβλήθη από τους κ.κ. Αθανάσιο Ηλιόπουλο και Ιωάννη Μιχόπουλο.

7. Βραβείο της Οικογενείας Λουκά Μούσουλου, εις μνήμην του ακαδημαϊκού Λ. Μούσουλου, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για πρωτότυπη ερευνητική εργασία στον κλάδο της Χειρουργικής του καρκίνου με θέμα «Μοριακή και γενετική συμμετοχή στην καρκινογένεση» στην εργασία «Activation of m TOR signaling in medullary and aggressive papillary thyroid carcinomas» που υπεβλήθη από τις κυρίες Χρυσούλα Λιάκου και Μαρία Κουβαράκη και τον κ. Γεώργιο Ρασιδάκη.

8. Βραβείο Βασιλικής χήρας Γερασίμου Νοταρά, εις μνήμην Γεωργίου Ι. Δεμερτζή, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για πρωτότυπη επιστημονική εργασία επί της θεραπείας του καρκίνου ή επί της θεραπείας των παθήσεων της καρδιάς, στην εργασία «The effect of shear stress on neointimal response following sirolimus – and paclitaxel-eluting stent implantation compared to bare metal stents in humans» που υπεβλήθη από τους κ.κ. Μιχαήλ Παπαφακλή, Δημήτριο Φωτιάδη και Λάμπρο Μιχάλη.

9. Βραβείο Γεωργίου Θ. Φωτεινού, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, για ερευνητική εργασία επί θεμάτων Αστρονομίας, στον κ. Κλεομένη Τσιγάνη για την εργασία του «Dynamics of small bodies in the solar system».

10. Βραβείο Ευτυχίας Ευταξιοπούλου, με χρηματικό έπαθλο 5.000 ευρώ, στη μνήμη του Αντιπλοιάρχου Κων. Ν. Ευταξιοπούλου, για εργασία που αφορά στο Ναυτικό ή στη θάλασσα γενικότερα, στον κ. Ευάγγελο Γρυπιώτη για το δίτομο έργο του «Ελληνική ναυτιλία» τόμος Α΄ 15ος αι. π. Χ. -11ος αι. μ. Χ. και τόμος Β΄ 1453 -1821 (Εκδόσεις Ελληνικά Ταχυδρομεία, 2011).

11. Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών, άνευ αντιστοίχου προκηρύξεως, στον αναπληρωτή καθηγητή Στοματολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γεώργιο Χ. Λάσκαρη για το σύγγραμμά του «Κλινική Στοματολογία, Διάγνωση - Θεραπεία» (Εκδόσεις Λίτσας, 3η έκδοση, 2012).

12. Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών, άνευ αντιστοίχου προκηρύξεως, στον Πανελλήνιο Όμιλο Ιστιοπλοΐας Ανοικτής Θαλάσσης (ΠΟΙΑΘ), 1961, για το σύνολο των αθλητικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων που αναπτύσσει εξ ιδίων πόρων και μέσω με σκοπό τη διάδοση της ιστιοπλοΐας

ανοικτής θαλάσσης και τη διατήρηση της ναυτικής παράδοσης της χώρας μας.

13. Έπαινος, οίκοθεν, στην Δρ. Σουζάνα Δανάλη-Κωτσάκη, Πυρηνικό Φυσικό –Περιβαλλοντολόγο, ως της πρώτης επιστήμονος που εισήγαγε στην Ελλάδα τη μεθοδολογία οργάνωσης της προστασίας του ανθρώπου από τη ραδιενέργεια περιβάλλοντος και θεμελίωσε τη σχετική διαδικασία μετρήσεων και ελέγχου.

14. Εύφημος μνεία στον Αντιναύαρχο Π.Ν. ε.α. κ. Αναστάσιο Κ. Δημητρακόπουλο για το πεντάτομο έργο του «Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος - Οι πολεμιστές του Ναυτικού θυμούνται ...» (Ναυτικόν Μουσείον της Ελλάδος, Πειραιάς 2011).

Ημερομηνία : 20/12/13

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

Αφιέρωμα από το Reuters για τον Τσολιά και το τσαρούχι!

Μια ευχάριστη έκπληξη επεφύλαξε το πρακτορείο Reuters για την Ελλάδα και το ΓΕΣ σήμερα καμαρώνει για την προβολή που του γίνεται.

Το διεθνές πρακτορείο ειδήσεων ανέβασε στο διαδίκτυο πολύ ωραίες φωτογραφίες από τους Εύζωνες εν ώρα υπηρεσίας, κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας τους και επιχειρεί να φωτίσει την Ελληνική Προεδρική Φρουρά που η ιστορία της ξεκινά το 1867.

Δίνει πολλά στοιχεία για αυτούς που δυστυχώς ακόμα και για τους Έλληνες είναι άγνωστα

Οι Εύζωνες είναι παγκοσμίως γνωστοί για την ενδυμασία που φέρουν. Η φουστανέλα σχεδιάστηκε ως στολή για την Ανακτορική παλιότερα και σήμερα Προεδρική Φρουρά.

Αρχικά αποστολή τους ήταν η φύλαξη της μεθορίου. Η αρχική σύνθεση των ταγμάτων αυτών αποτελούνταν από εθελοντές, υπαξιωματικούς ή οπλίτες, οι οποίοι συνήθως κατάγονταν από ορεινές περιοχές.

Η ένδοξη δράση των ευζωνικών ταγμάτων κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων υπήρξε καταλυτική με αποτέλεσμα οι εύζωνες να λάβουν στη συνείδηση του ελληνικού λαού την εικόνα ηρώων. Έντονη δράση είχαν τα ευζωνικά τάγματα και κατά τη διάρκεια των υπόλοιπων ένοπλων συγκρούσεων του 20ου αιώνα στις οποίες είχε εμπλακεί ο ελληνικός στρατός (Μικρασιατική Εκστρατεία, Πρώτος και Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος).

Από το 1914, ως ιδιαίτερη μονάδα ευζώνων συγκροτείται η Ανακτορική Φρουρά. Ο τίτλος της έχει μετατραπεί αρκετές φορές από τότε (Φρουρά Σημιαίας, Φρουρά Μνημείου Αγνώστου Στρατιώτη, Βασιλική Φρουρά, Προεδρική Φρουρά). Η σημερινή της ονομασία είναι «Προεδρική Φρουρά», η οποία της αποδόθηκε το 1974, μετά τη κατάρρευση της δικτατορίας Παπαδόπουλου.

Ιδιαίτερα ξεχωριστή θέση στην ιστορία των ευζωνικών ταγμάτων κατέχει το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων, κυρίως λόγω της δράσης του κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας. Πέρα από την αποτελεσματικότητα του κατά τη διάρκεια των πρώτων στρατιωτικών επιχειρήσεων, το Σύνταγμα αυτό απέκτησε φήμη για τη δράση του μετά την κατάρρευση του ελληνικού μετώπου και την αποσύνθεση του ελληνικού στρατού, τον Αύγουστο του 1922).

Πιο συγκεκριμένα, κάτω από την καθοδήγηση του διοικητή του Νικόλαου Πλαστήρα, το 5/42 Σύνταγμα Ευζώνων έφτασε απολύτως συντεταγμένο στον Τσεσμέ, από όπου και διαπεραιώθηκε στο νησί της Χίου.

Ο Συνταγματάρχης Δημήτριος Ψαρρός οργάνωσε το 5/42 Σύνταγμα το 1942 για να εναντιωθεί στον φασίστα κατακτητή. Έδωσε πολλές ηρωικές μάχες στα βουνά της Στερεάς Ελλάδος εναντίον του κατακτητή και το Σύνταγμα για ακόμη μια φορά έγινε το «Ασκέρι του Διαβόλου».

Οι δίπλες της φουστανέλας φημολογείται πως είναι ίσες με τη διάρκεια (σε έτη) της περιόδου της Τουρκοκρατίας, δηλαδή 400.

Τα υπόλοιπα μέρη που συγκροτούν την ευζωνική στολή είναι:

- Το φάριο (ή φάρεο). Είναι το καπέλο του εύζωνα. Το φάριο έχει κόκκινο χρώμα και είναι κατασκευασμένο από τσόχα. Στη θέση του μετώπου φέρει το ελληνικό εθνόσημο. Χαρακτηριστικό κομμάτι του φάριου αποτελεί η μακριά μαύρη φούντα, κατασκευασμένη από μετάξι. Το σχήμα της θεωρείται πως συμβολίζει το δάκρυ του Χριστού στη Σταύρωση.
- Το πουκάμισο. Είναι λευκού χρώματος και έχει χαρακτηριστικά μεγάλο άνοιγμα μανικιών. Το λευκό χρώμα, το οποίο κυριαρχεί σε ολόκληρη την ευζωνική στολή, θεωρείται πως συμβολίζει την αγνότητα των εθνικών αγώνων.
- Η φέρμελη. Είναι το γιλέκο του εύζωνα. Αποτελεί το δυσκολότερο, όσον αφορά την κατασκευή του, κομμάτι της ευζωνικής στολής. Διαθέτει λευκά και επίχρυσα νήματα, με τα οποία απεικονίζονται σχέδια λαογραφικής σημασίας. Ένα από αυτά αποτελούν τα αρχικά Χ και Ο, τα οποία θεωρείται ότι αντιστοιχούν στις λέξεις χριστιανός και ορθόδοξος.

Παράταξη ευζώνων: Διακρίνονται η φουστανέλα, οι ευζωνικές κάλτσες, οι καλτσοδέτες και τα τσαρούχια

- Οι κάλτσες. Είναι λευκές και κατασκευασμένες από μαλλί. Κάθε εύζωνας φέρει από δύο κάλτσες σε κάθε πόδι. Οι κάλτσες στηρίζονται στη μέση του εύζωνα, κάτω από τη φουστανέλα, με τη βοήθεια μιας δερμάτινης ζώνης που ονόμάζεται ανάσπαστος.
- Οι καλτσοδέτες. Είναι μαύρου χρώματος και κατασκευασμένες από μετάξι.
- Τα τσαρούχια. Είναι τα υποδήματα του εύζωνα. Είναι κόκκινου χρώματος και κατασκευασμένα από δέρμα. Στη σόλα κάθε τσαρουχιού βρίσκονται καρφωμένα περίπου 60 καρφιά, τα οποία είναι υπεύθυνα για τον επιβλητικό ήχο που ακούγεται κατά το βηματισμό ενός εύζωνα. Κατά μέσο όρο, το κάθε τσαρούχι ζυγίζει τρία κιλά. Χαρακτηριστικό κομμάτι των τσαρουχιών αποτελούν οι μαύρες φούντες στις οποίες καταλήγουν οι μύτες τους. Θεωρείται πως η αρχική τους χρήση ήταν να κρύβονται σε αυτές μικρά κοφτερά αντικείμενα που θα μπορούσαν αιφνιδιαστικά να τραυματίσουν τον εχθρό σε μία «σώμα με σώμα» μάχη. Άλλη άποψη είναι ότι οι φούντες προστάτευαν τα δάχτυλα των ποδιών από το χιόνι και τα κρουπαγήματα.
- Οι δερμάτινες φυσιγγιοθήκες.

Η ευζωνική στολή που περιγράφεται παραπάνω αποτελεί την επίσημη εκδοχή. Οι εύζωνες που φυλάσσουν το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη φέρουν αυτή τη στολή μόνο τις Κυριακές ή κατά τη διάρκεια εθνικών εορτών. Τις υπόλοιπες μέρες φέρουν την καθημερινή ευζωνική ενδυμασία. Σε αυτήν, το λευκό πουκάμισο, η φέρμελη και η φουστανέλα αντικαθίστανται από τον ντουλαμά, τη χαρακτηριστική στολή των αγωνιστών του Μακεδονικού Αγώνα, βασισμένη στην παραδοσιακή ενδυμασία του χωριού Άλωνα Φλώρινας. Ο χειμερινός ντουλαμάς είναι σκούρου μπλε χρώματος, ενώ ο θερινός ανοικτού καφέ. Σε εθιμοτυπικές εκδηλώσεις της Προεδρικής Φρουράς, ορισμένοι εύζωνες φέρουν τις παραδοσιακές στολές της Κρήτης και του Πόντου, ως αναγνώριση της συμβολής αυτών των περιοχών στους εθνικούς αγώνες.

Η «Ελληνική Επιχείρηση» του Στάλιν

Ημερομηνία δημοσίευσης: 15-12-13

Σαν σήμερα πριν από 76 χρόνια δόθηκε η εντολή για οργανωμένη εξόντωση των Ελλήνων της ΕΣΣΔ, με δεκάδες χιλιάδες θύματα

Του Βλαση Αγτζιδη*

Η 15η Δεκεμβρίου του 1937 θεωρείται η ημέρα που ο όρος «Ελληνας» μετατράπηκε σε πολιτική κατηγορία και οδήγησε σε μαζικές συλλήψεις κατά των μελών της ελληνικής μειονότητας στη Σοβιετική Ένωση. Οι διώξεις συμπεριέλαβαν όλους τους άρρενες Έλληνες ανεξάρτητα από την πολιτική ή κοινωνική τους θέση. Συνελήφθη όλη η ελληνική ηγετική ομάδα που αποτελείτο από πιστά μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος. Συνελήφθησαν τόσο οι ντόπιοι Έλληνες (Μαριουπολίτες,

Πόντιοι, απόγονοι των παλιών μεταναστών από τον ελλαδικό χώρο), όσο και οι πολιτικοί πρόσφυγες από Ελλάδα -μέλη και φίλοι του ΚΚΕ- που είχαν καταφύγει στη Σοβιετική Ένωση για να αποφύγουν τις πολιτικές διώξεις που είχαν ξεκινήσει με το Ιδιώνυμο (1928) και εντάθηκαν την περίοδο της δικτατορίας του Ιωάννη Μεταξά.

Με το Διάταγμα-Ντιρεκτίβα 50215 που έφερε την υπογραφή του επικεφαλής της Κρατικής Ασφάλειας (NKVD) Νικολάι Γιεζόφ, η ελληνική σοβιετική μειονότητα είχε θεωρηθεί ύποπτη. Σύμφωνα με αυτήν την αντίληψη, η εθνοτική καταγωγή ταυτιζόταν με πολιτικό αδίκημα. Υπολογίζεται ότι η Ασφάλεια συνέλαβε 15.000 πολίτες ελληνικής καταγωγής. Ενα σημαντικό τμήμα της μειονότητας, που προερχόταν από τις περιοχές της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και είχε εγκατασταθεί στην ΕΣΣΔ εξαιτίας της Μικρασιατικής Καταστροφής, βίωσε για δεύτερη φορά μέσα σε λίγα χρόνια μια παρόμοια κατάσταση, καθώς λίγα χρόνια πριν είχε βρεθεί στο στόχαστρο των Νεότουρκων εθνικιστών. Η πολιτική αυτή της συλλογικής ευθύνης λόγω της ένταξης σε μια εθνοτική ομάδα και της ενοχοποίησης της πολιτισμικής ταυτότητας, θα αποτελέσει βασικό άξονα της σταλινικής πολιτικής κατά συγκεκριμένων μειονοτικών ομάδων.

Ενα διάταγμα σήμανε τις ομαδικές διώξεις κατά της μειονότητας

Τα σύννεφα είχαν αρχίσει να πυκνώνουν από το φθινόπωρο του '37. Ο Ivan Tzouha (Ιβάν Τζουχά) στο βιβλίο του «Gretseskayia Operatsia» («Ελληνική Επιχείρηση») αναφέρει ως πρώτη επίσημη πράξη κατά των μειονοτήτων, την απόφαση που ελήφθη στη συνεδρίαση του Οργανωτικού Γραφείου της Κ.Ε. του Κομμουνιστικού Κόμματος (ΠΚΚ-μπ) με βάση την οποία η ύπαρξη εθνικών σχολείων (φινλανδικών, γερμανικών, αγγλικών, ελληνικών κ.λπ.) θεωρείτο «επιβλαβής» για τον σοβιετικό σοσιαλισμό και καλούσε τους υπεύθυνους της NKVD να λάβουν τα αναγκαία μέτρα. Τότε έκλεισαν 250 ελληνικά σχολεία στον Καύκασο, την περιοχή Κρασνοντάρ (Νότια Ρωσία), την Κριμαία και την περιοχή της Αζοφικής (Μαριούπολη-Ντονιέσκ).

Η πολιτική της στοχοποίησης της ελληνικής μειονότητας θα κωδικοποιηθεί με το Διάταγμα-Ντιρεκτίβα υπ. αριθμ. 50215. Στο Διάταγμα που είχε την υπογραφή του Γιεζόφ, «επιτρόπου του ΛΚΕΥ (Λαϊκό Κομισαριάτο Εσωτερικών Υποθέσεων) της ΕΣΣΔ, γενικού επιτρόπου της Κρατικής Ασφάλειας», αναφέρονταν τα εξής:

«Παράλληλα με την κατασκοπευτική και υπονομευτική δραστηριότητα προς το συμφέρον των Γερμανών και των Ιαπώνων, η ελληνική κατασκοπεία αναπτύσσει εντατική αντισοβιετική και εθνικιστική δραστηριότητα, στηριζόμενη σε πολίτες με αντισοβιετικές βλέψεις... ανάμεσα στον ελληνικό πληθυσμό της ΕΣΣΔ. Με σκοπό την αναχαίτιση της δραστηριότητας της ελληνικής κατασκοπείας στο έδαφος της ΕΣΣΔ ΔΙΑΤΑΣΣΩ:

Στις 15 Δεκεμβρίου ταυτόχρονα, σ' όλες τις Δημοκρατίες και τις Περιφέρειες, να συλληφθούν όλοι οι Έλληνες, οι οποίοι είναι ύποπτοι για κατασκοπευτική, αντάρτικη και εθνικιστική αντισοβιετική δραστηριότητα.

Συλλαμβάνονται όλοι οι Έλληνες (Έλληνες υπήκοοι και πολίτες της ΕΣΣΔ) των εξής κατηγοριών:

A) Όσοι είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο του ΛΚΕΥ και όσοι είναι υπό παρακολούθηση.

B) Πρώην μεγαλέμποροι, μαυραγορίτες και λαθρέμποροι.

Γ) Έλληνες που αναπτύσσουν εντατική εθνικιστική δραστηριότητα, πρώτοι απ' όλους οι πρώην κουλάκοι και όσοι απέφυγαν την αποκουλακοποίηση.

Δ) Πολιτικοί πρόσφυγες από την Ελλάδα και όλοι οι Έλληνες, οι οποίοι ήρθαν παράνομα στην ΕΣΣΔ, άσχετα από ποια χώρα έφτασαν».

Προσπαθώντας να μελετήσω την άγνωστη ιστορία του σοβιετικού ελληνισμού και ειδικά την εποχή των σταλινικών διώξεων, συνάντησα κάποιους αξιοσημείωτους ανθρώπους που έζησαν σε όλες τις μορφές τη βία εκείνης της εποχής. Τον Γιάννη Καραμανίδη τον συνάντησα στα τέλη της δεκαετίας του '80 σ' ένα φτωχικό αυθαίρετο σπιτάκι στην Ανω Φούσα Ασπροπύργου. Ο Καραμανίδης είχε βιώσει όλη την κοσμογονική αλλαγή που συνέβη στις δύο ακτές της Μαύρης Θάλασσας. Τη γενοκτονία και την κυριαρχία του τουρκικού εθνικισμού στις περιοχές του μικρασιατικού Πόντου, την προσφυγιά στη Σοβιετική Ένωση και τις πολιτικές εξελίξεις του Μεσοπολέμου. Εζήσε τη Νέα Οικονομική Πολιτική (ΝΕΠ) και υπήρξε θύμα του σταλινισμού κατά την έναρξη της «Ελληνικής Επιχείρησης». Ο Καραμανίδης ήταν γόνος εύπορης οικογένειας των Κοτυώρων του μικρασιατικού Πόντου. Η πολιτική των Νεότουρκων τον υποχρέωσε να ανέβει στο βουνό στα 17 του χρόνια και να γίνει αντάρτης. Με τη Μικρασιατική Καταστροφή, μετά από πέντε χρόνια αντάρτικης δράσης, κατέφυγε στο Αντλερ της Σοβιετικής Ένωσης, όπου συνελήφθη το 1937. Περιέγραψε ως εξής τη σύλληψή του: «Με έπιασαν στις 18 Δεκεμβρίου 1937. Με πήγαν στη φυλακή του Κρασνοντάρ. Μου ζητούσαν να υπογράψω ότι ανατίναξα το γεφύρι στο Τανγκανρόκ. Εγώ δεν ήξερα ούτε πού βρισκόταν αυτό... Εκεί έφαγα πολύ ξύλο... Στις 12 το βράδυ έρχονται, με παίρνουν για ανάκριση. Με χτυπούσαν και μου έλεγαν να υπογράψω ότι χάλασα το γεφύρι. Με έβαλαν γυμνό σε μια κάμαρα να στέκω όρθιος. Οι τοίχοι γύρω ήταν γεμάτοι καρφιά. Δεν μπορούσες να ακουμπήσεις πουθενά. Εριγχαν κρύο νερό πάνω μου. Πρήστηκα. Με έβγαλαν έξω να υπογράψω. Εγώ δεν υπογράφα. Εκλείναν με το χέρι τους το κείμενο και μου έλεγαν “υπόγραψε”. Τους έλεγα “να διαβάσω τι γράφει και μετά θα το υπογράψω”. Αυτός δεν το φανέρωνε αλλά έβριζε και μου έλεγε “υπόγραψε”. “Ανοίχτε να διαβάσω για να ξέρω γιατί με έχετε εδώ” έλεγα. Τότε άρχιζε το ξύλο. Πολύ ξύλο. Με χτύπαγε ο ένας και μετά με πέταγε στον άλλο. Τα ίδια και αυτός. Μέχρι που σωριαζόμουν κάτω».

Τελικά η Δυάδα των Γιεζόφ και Βισίσκι που υπέγραφε όλες τις καταδίκες ή τις εκτελέσεις -από τον Σεπτέμβριο του '38 το δικαίωμα υπογραφής δίνεται σε τοπικές Τριμελείς Επιτροπές (τρόικα)- τον καταδίκασε σε 10ετή κάθειρξη. Ο Καραμανίδης περιπλανήθηκε σε διάφορα μέρη στην Απω Ανατολή: Καμτσάτκα, Σαχαλίνη, Βλαδιβοστόκ για να καταλήξει τελικά στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Μαγκαντάν της Κολιμά. Περιγράφει ως εξής τις συνθήκες διαβίωσης: «Το στρατόπεδο ήταν γεμάτο από Έλληνες. Υπήρχαν απ' όλα τα έθνη: Ρώσοι, Γεωργιανοί, Πολωνοί, Εγγλέζοι. Δεκαοχτώ χιλιάδες έφεραν με μας εκεί. Από αυτούς επέζησαν οι 300. Οι άλλοι πέθαναν από την πείνα και το κρύο. Μαγειρεύαμε πριονίδι για να τρώμε. Στοίβες ήταν τα πτώματα. Μαυρισμένα ήταν. Εσκαβαν λάκκους 50 μέτρα μήκος και 15 πλάτος. Για να ανοίξουν ένα λάκκο έκαναν 4 με 5 μέρες. Παγωμένο ήταν το χώμα. Δεν σκαβόταν. Εσκαβαν λίγο, μετά έχυναν πετρέλαιο και έβαζαν φωτιά. Έτσι έλιωνε ο πάγος και συνέχιζαν το σκάψιμο. Μετά από λίγο πάλι. Μέχρι να φτάσουν τα τρία μέτρα. Τους πεθαμένους τους έσπρωχναν μ' ένα τρακτέρ μέσα στο λάκκο. Χιλιάδες ομαδικοί τάφοι υπήρχαν σ' εκείνους τους κάμπους της Κολιμά... Στη δουλειά μας πήγαιναν 20-30 άνθρωποι. Γύρω μας φαντάροι. Αν κάποιος δεν μπορούσε να περπατήσει τον χτυπούσαν. Το χειρότερο όμως ήταν τα σκυλιά. Οποιοσ ήταν φυλακισμένος με το άρθρο 58 του ποινικού κώδικα δεν είχε κανένα δικαίωμα. Κι αν πέθαινες και αν σε σκότωναν δεν έδιναν λογαριασμό σε κανένα. Στη φυλακή δεν μιλούσαμε καθόλου. Ο πολιτικός κρατούμενος δεν έχει γλώσσα. Παντού στη στολή

είχαμε το νούμερό μας. Εγώ ήμουν το νούμερο 665. Αυτόν είχα μέχρι το τέλος. Οι ποινικοί κρατούμενοι είχαν περισσότερες ελευθερίες».

«Από 25.000 μείναμε 600»

Στην ερευνητική μου περιπλάνηση συνάντησα στη Νέα Σμύρνη και τον Παύλο Κερδεμελίδη. Άλλον έναν ομογενή που είχε βιώσει τη σταλινική βία και είχε ζήσει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της περιοχής Βορκουτά 12,5 χρόνια. Ο Κερδεμελίδης είχε γεννηθεί στα περίχωρα της Τραπεζούντας του Πόντου και είχε καταφύγει στην Κριμαία της Ρωσίας λόγω της γενοκτονίας που πραγματοποιούσε ο νεοτουρκικός εθνικισμός στα νότια παράλια της Μαύρης Θάλασσας. Τον συνέλαβαν στις 15 Δεκεμβρίου 1937 στην Αλούπκα (παραθορά της Αλωπεκής Φωλέα, όπως ήταν η αρχαία ελληνική ονομασία της περιοχής). Ήταν ο πρόεδρος της «κοπερατίβας φωτογράφων».

Η σύλληψή του έγινε με τον εξής τρόπο: «Με συνέλαβε η NKVD χωρίς να ξέρω το γιατί. Αργότερα άρχισαν τις ανακρίσεις και μας πήγαιναν από τη Γιάλτα στη Σεβαστούπολη. Στις ανακρίσεις χτυπούσαν με βούρδουλα και ρωτούσαν τι ξέρω γι' αυτόν ή τον άλλο. Δεκαοχτώ μήνες γίνονταν οι ανακρίσεις... Η κατάθεση που υπόγραφα έλεγε ότι ήμουν σε κάποια ομάδα, ότι θέλαμε να ρίξουμε τη σοβιετική κυβέρνηση».

Με βάση την ομολογία του ο Κερδεμελίδης καταδικάστηκε σε καταναγκαστικά έργα από την Τριμελή Επιτροπή. Μετά από περιπλάνηση σε διάφορα στρατόπεδα συγκέντρωσης τον μεταφέρουν σε στρατόπεδο στην περιοχή Βορκουτά. Περιγράφει με τον εξής τρόπο τη μεταφορά τους στο στρατόπεδο και τις συνθήκες διαβίωσης: «Το 1939 μας φόρτωσαν σε 90 βαγόνια 25.000 άτομα (σ.σ. απ' όλες τις εθνικότητες) και μας πήγαν στη Σιβηρία. Εκεί ήταν δάση. Μας έβγαλαν, ανοίξαμε δρόμο και φτάσαμε σε μια πεδιάδα. “Εδώ θα μείνετε” μας είπαν. Μέσα στο δάσος, δίχως σπίτια, δίχως τίποτα. Μέσα στο χιόνι. Ετσι, σε έξι μήνες από 25.000 μείναμε 600... Εκεί δουλεύαμε. Κόβαμε ξύλα και τα στοιβάζαμε. Γύρω μας ήταν φαντάροι μ' αυτόματα. Όλα τα ξύλα σάπισαν εκεί βέβαια. Ήθελαν να μας εξοντώσουν. Οι περισσότεροι πέθαναν. Κανείς ποτέ δεν θα μάθει πόσοι ήταν αυτοί οι άνθρωποι... Πηγαίναμε για δουλειά τέσσερις τέσσερις. Γύρω τα σκυλιά και τα αυτόματα. Ενα βήμα δεξιά, ένα βήμα αριστερά πυροβολούσαν χωρίς προειδοποίηση».

Μικρό ενδιαφέρον από την ελληνική ιστοριογραφία

Παρότι έχουν περάσει 23 χρόνια από την έκδοση στην Ελλάδα της πρώτης μονογραφίας για εκείνα τα συγκλονιστικά γεγονότα με τίτλο «Ποντιακός Ελληνισμός: Από τη Γενοκτονία και τον Σταλινισμό στην Περεστρόικα», εντούτοις ελάχιστα ενδιαφέρθηκε γι' αυτά η νεοελληνική ιστοριογραφία. Και ως ακολούθησε η κατάρρευση του κομμουνιστικού κόσμου, ως γέμισαν οι ελληνικές πολιτείες με χιλιάδες απόκληρους πρόσφυγες, ομογενείς και άλλους, του αποτυχημένου σοσιαλιστικού πειράματος του 20ού αιώνα και ως βιώνει ακόμα ο πλανήτης την ανισορροπία που επέφερε το τέλος του διπολικού κόσμου. Η ουδέτερη στάση -ίσως και αδιάφορη, αλλά και κάποιες φορές επιδοκιμαστική των διώξεων- είναι αποκαλυπτική των νεοελληνικών μας ορίων, της περιορισμένης ικανότητας να αντιλαμβανόμαστε τις εξελίξεις στον περιβάλλοντα χώρο, την έλλειψη συναισθημάτων αλληλεγγύης προς πληθυσμούς που υποφέρουν, αλλά και της βαθύτατης αλλοτρίωσης στην οποία έχει περιέλθει ο νέος ελληνισμός.

- Θα ακολουθήσει δεύτερο μέρος στη σελίδα Ιστορίας της επόμενης Κυριακής.

* Ο κ. Βλάσης Αγτζίδης είναι διδάκτωρ Σύγχρονης Ιστορίας και μαθηματικός.
<http://kars1918.wordpress.com/>

http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_ell_2_15/12/2013_543193

Hagia Sophia Mosque? Turkish Leaders Call For Conversion Of Istanbul Landmark, Alarming Religious Minorities

Religion News Service | By Jacob Resneck Posted: 12/04/2013 4:10 pm EST | Updated: 12/05/2013 11:37 am EST

ISTANBUL (RNS) In this ancient city, there are few sights more iconic than the dome of the Hagia Sophia, towering over the old city for more than 1,400 years.

But recent conversions of former Byzantine-era churches from museums into mosques, encouraged by religious and political leaders, have caused alarm among religious minorities and Turkey's Christian neighbors.

“We currently stand next to the Hagia Sophia Mosque,” Turkey's deputy prime minister, Bulent Arinc, remarked last month during a dedication of a museum of Caucasus carpets and rugs in the Hagia Sophia complex. “We are looking at a sad Hagia Sophia but hopefully we will see it smiling again soon.”

Arinc, also a senior Cabinet minister from the ruling Islamic-rooted Justice and Development Party, mentioned two recent conversions of smaller Byzantine-era museums — in Trabzon in the northeast and Iznik near Istanbul — that have become working mosques.

The speech was just the latest call for the building to be converted into a mosque after a sermon in October by the imam of the neighboring Sultan Ahmet mosque. He told worshippers a conversion must take place, echoing a campaign launched by the far-right National Turkish Student Association.

Reaction from the Greek Foreign Ministry to the Arinc speech was swift, calling the speech “an insult to the religious sensibilities of millions of Christians and actions that are anachronistic and incomprehensible from a state that declares it wants to participate as a full member in the European Union.”

“If it is to reopen as a house of worship, then it should open as a Christian church,” the Ecumenical Patriarch Bartholomew — the Archbishop of Constantinople — told Turkish newspaper Milliyet in February, saying that the Hagia Sophia had served as a Christian church for hundreds of years before Constantinople fell to the Ottoman Turks in 1453.

“It was built as a church and not a mosque,” he added.

The Hagia Sophia has been standing since 360, when the first church was constructed soon after the Roman Emperor Constantine converted to Christianity. Two more churches were built on the same site in 415 and in 532.

The Ottoman conquerors refurbished the building into a mosque in 1453. It became a museum after a decree by the founder of Turkey's secular republic, Kemal Mustafa Ataturk, in 1935.

Some critics say the spate of conversions of Byzantine-era Christian houses of worship from museums to mosques reflects the government's payback against Turkey's former secular military elite, which has historically jailed leaders of religious parties and staged coups against elected governments.

"It is mostly a challenge to the secular rulers of Turkish republic," said Engin Akyurek, a professor of Byzantine art at Istanbul University.

The government "re-converts church-mosques which were used as museums during the republican era so it is related to the domestic politics," he said.

Still, despite concerns, the conversions continue.

In recent weeks it was announced that the Monastery of Stoudios — the largest Byzantine-era monastery in Istanbul — would be converted into a mosque next year. Part of the former monastery complex became a mosque in the 15th century but fell into disrepair, and after being gutted by two fires, it was abandoned in 1920.

Historians say this will destroy one of Istanbul's earliest Byzantine monuments.

"To use this building for some function, a mosque or anything else, would mean to reconstruct almost 80 percent of the building," said Akyurek. "So, it will not be a fifth-century building anymore. It will be a catastrophe for that building."

With provincial elections slated for March — and expected to be a crucial test of the government's decade-long rule — some see the museum-to-mosque conversions as a way for the Justice and Development Party to shore up its religiously conservative base, especially in the face of large protests earlier this year challenging its conservative policies, such as a tightening of the sale of alcohol.

Still, others are wary that the party's political strategy to court religious voters will do irreparable damage to the country's cultural and religious monuments and antagonize other religions.

"Supporting the reopening of Hagia Sophia has become the litmus test of the true believer," said Professor Robert Ousterhout, director of the Center for Ancient Studies at the University of Pennsylvania. "Protests by the academic community have fallen on deaf ears."

http://www.huffingtonpost.com/2013/12/04/hagia-sophia-mosque_n_4386401.html?view=print&comm_ref=false

Saturday, December 21 2013, Your time is 6:48:44 AM

Istanbul monastery to become mosque

Vercihan Ziflioglu vercihan.ziflioglu@hurriyet.com.tr

The largest Byzantium monastery in Istanbul will be converted into a mosque after its restoration next year.

The Monastery of Stoudios, also known as the İmrahor Monument, will be turned into a mosque and be titled İmrahor İlyas Bey Mosque. The renovation of the mosque, which forms part of the Hagia Sophia Museum, will follow the same fate as that of Hagia Sophia churches in [Trabzon](#) and İznik, which had been already turned into mosques.

“I wouldn’t like to speak as a member of a council but my personal opinion is that cultural heritage shouldn’t be reflected as an antagonistic heritage. If we reflect it like this, it will damage societies on a macro level,” said Laki Vingas, acting as representatives of the Directorate General of Foundations.

Vingas added that the issue creates grief within society, and it was not only the [Greek](#) community’s problem.

“Cultural heritage is universal heritages, meaning that they are humanity’s common heritage,” he said.

İmrahor’s conversion into a mosque came at a time debate continues as to whether to reopen Hagia Sophia as a place of worship. Most recently, Deputy Prime Minister Bülent Arınç has expressed his hope to see the Hagia Sophia to be used as a mosque.

Vingas said: “My personal view is that when you are trying to create a new vision you should be careful not to create new problems for the future.”

The Monastery, which dates back to the fifth century, was the most important monastery of Istanbul during the Byzantium era, also serving as the center of Byzantine intelligentsia. The basilica was converted to a mosque, during the period of Ottoman Sultan Bayezid II. After two major fires in the 18th and 19th centuries, the monastery was mostly destroyed. In 1946, it was turned into a museum in line with a ministerial cabinet decision.

November/26/2013

More on the same subject:

- <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/12/islamism-mosque-museum-hagia-sophia-istanbul-transform.html>
- <http://www.firstthings.com/blogs/firstthoughts/2013/12/11/will-the-hagia-sophia-again-become-a-mosque/>

- <http://www.thedailybeast.com/articles/2013/12/15/turkey-s-government-wants-hagia-sophia-to-be-turned-into-a-mosque.html>
- <http://www.mprnews.org/story/npr/248355379>
- http://www.ekathimerini.com/4dcgi/_w_articles_wsite3_1_02/12/2013_530350
- <http://www.todayszaman.com/news-324114-the-sisters-of-the-hagia-sophia.html>
- <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/08/another-byzantine-church-becomes-a-mosque.html>
- <http://www.archons.org/news/detail.asp?id=673>
- <http://www.hurriyetdailynews.com/hagia-sophia-mosque-conversion-under-fire.aspx?pageID=238&nID=53859&NewsCatID=341>

Αγαπητοί φίλοι του Κύκλου,

Στή Δέκατη Συνάθροιση του Κύκλου συζητήσαμε, με ευρύτατη συμμετοχή, για τα ήθη και έθιμα των Χριστουγέννων και ιδιαίτερα για τα Κάλαντα και ακούσαμε και μερικά από διάφορες γεωγραφικές περιοχές του Ελληνισμού. Θα θυμάστε πως έγινε συζήτηση για το νόημα που έχουν (ή δεν έχουν) μερικά από τα κάλαντα και μάλιστα εκφράστηκε η γνώμη πως μερικοί στίχοι είναι λανθασμένοι (παράδειγμα "και δεν μας καταδέχεται"). Πήρα όμως απ' τον φίλο Βασίλη Ασημακόπουλο ένα μήνυμα που ρίχνει φώς σε μερικά ακατόνητα ή ασυνάρτητα κάλαντα. Σας παραθέτω εδώ τις ενδιαφέρουσες αυτές παρατηρήσεις που πήρα:

Έχετε προσέξει ότι τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς είναι λίγο ... ασυνάρτητα ;

Όσο και αν προσπαθήσετε δεν βγαίνει νόημα μεταξύ των στίχων - για να θυμηθούμε τα Κάλαντα :

Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά

Ψηλή μου δεντρολιβανιά ()*

Κι αρχή καλός μας χρόνος

Εκκλησιά με τα' άγιο θόλος ()*

Άγιος Βασίλης έρχεται

Και δε μας καταδέχεται ()*

Από την Καισαρεία

Συ είσ' αρχόντισσα κυρία ()*

Βαστάει πένα και χαρτί

Ζαχαροκάντσο ζυμωτή ()*

Χαρτί-χαρτί και καλαμάρι

Δες και με το παλικάρι ()*

Ας δούμε λοιπόν πώς εξηγείται η ασυναρτησία ... Η ιστορία μας διαδραματίζεται στο Βυζάντιο. Σε εκείνα τα χρόνια οι φτωχοί και χαμηλών στρωμάτων άνθρωποι δεν είχαν το δικαίωμα να μιλούν στους αριστοκράτες παρά μόνο σε γιορτές όπου μπορούσαν να τους απευθύνουν ευχές.

Κάποιος νεαρός λοιπόν, ταπεινής καταγωγής, ήταν ερωτευμένος με μια αρχοντοπούλα. Επειδή δεν ήταν κοινωνικά αποδεκτό να την πλησιάσει παρά μόνο σε περίοδο εορτών για να της απευθύνει ευχές, αποφάσισε ανάμεσα στα κάλαντα του Μεγάλου Βασιλείου να εντάξει και ένα ερωτικό ποίημα που είχε συνθέσει !

Αρχίζει λοιπόν και βάζει ενδιάμεσους στίχους (αυτούς με τα αστεράκια). Με αυτόν τον τρόπο και τα κάλαντα θα έλεγε ακολουθώντας τους κοινωνικούς κανόνες αλλά ταυτόχρονα θα παίνευε την καλή του ... !!!

Την αποκαλεί ψηλή, σαν δεντρολιβανιά.

Επειδή φορούσε ένα από τα ψηλά τα κωνικά καπέλα με το τούλι στην κορυφή, την παρομοιάζει με Εκκλησιά με το Άγιο θόλος (θόλος εκκλησίας).

Της λέει ότι δεν τον καταδέχεται (ο Άη Βασίλης δεν έχει να κάνει!) γιατί είναι αρχόντισσα κυρία.

Τέλος κλείνει με τις γαλιφιές !!! Την λέει ζαχαροκάντσο ζυμωτή, δηλαδή φτιαγμένη από ζάχαρη (γλυκιά μου) και την παρακαλεί να του ρίξει μια ματιά.

Έτσι λοιπόν αυτά τα παράδοξα Κάλαντα πέρασαν από γενιά σε γενιά και έγιναν τα πιο διαδεδομένα σε όλο τον ελληνικό χώρο ... !!!

Ο Κύκλος θα συνεχίσει με ανανεωμένη ευρωστία και μεγαλύτερο δυναμισμό τη δράση του μέσα στον Καινούργιο Χρόνο 2014 για τον οποίο ευχόμαστε θερμά να φέρει υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, καθώς και επαγγελματική επιτυχία σε όσους είναι ακόμα ενεργοί στο επάγγελμά τους. Θα ήταν όμως ασυγχώρητη παράλειψη να μην εκφράσουμε και τις ευχές και ελπίδες μας για την ειρήνη στον κόσμο και για μιά πορεία για την έξοδο της γεννέτειρας πολλών από μιάς προς μιά ανάκαμψη οικονομική αλλά και αναγέννηση πνευματική και κοινωνική.

Η πρώτη Συνάθροιση του Κύκλου στο 2014 προγραμματίζεται για τις 16-Ιαν-14, την τρίτη Πέμπτη του μήνα, κατά τα ειωθότα, και θα στείλουμε την Υπενθύμιση γι' αυτήν με λεπτομέρειες γύρω στις 5-Ιαν-14.

Με γιορταστικές ευχές,

Αχιλλέας (Αδαμαντιαδης)